

REGD 4642 M

விபரம்
—
ணடு 7.
380

தீரவிநாடு

16 பக்கம்

விசை

இரண்டாண்டு

இலங்கை 15 சதம்

மலாய்நாடு 12 காசு

மலர் 8

25-12-49

இதழ் 26

பேரறிஞர் பராஞ்சிபே

பகுத்தறிவு—ஒரு பகலவன்

“போடுவோமா, இரண்டு ஆட்டம்!”

“முன்னாத்தி நாலா! முனு சீட்டா!”

“எதுவேண்டுமானாலும் சரி, ஏதோ இரண்டு ஆட்டம்!”

“சரி போடுவோம்!”

“போடுவோம்னு சொல்லிகிட்டே நிக்கிறியே, உட்காரப்பா!”

“நீ எழுந்திருச்சி இடங்கொடுத்தால் நான் உட்காரலாம்!”

“ஏன்? இப்படி எதிர்த்தாப்பலே உட்காரேன், இங்கேதான் உட்காணுமாக்கும்!”

“ஆமாங்க! கோவிச்சக்காதிங்க—மேற்குப் பார்த்து உட்கார்ந்தா என்னக்கு ஆட்டம் வர்திலேங்க—கிழக்குத்தான் எனக்கு ராசி!”

“அடாடா! என்ன ஆட்டம், என்ன ஆட்டம்!”

“கொன்னுப் பூட்டாங்களை, சிங்கம்னு, சிங்கங்கள் தான்!”

“திக்கு முக்காடிப் போயிட்டா னுவ, அப்பா! நம்பஇந்தியனென்றாலே அவுங்களுக்குகெல்லாம் ரொம்ப இளக்காரமாயிருந்தது!”

“அதுதான் வட்டியும் முதலுமாவாங்கிக்கிட்டானாக, என்ன ஆட்டம்! ‘பேட்’ எடுத்தது தான் தெரியும், மடமடன்னு ‘50’ ரன்கள்!”

“அதுமட்டுமல்லப்பா, அவுங்க வந்து ‘பேட்’ தூக்கி கொஞ்சநேரங்கூட ஆகல்லே.....”

“நம்ம ஆள் 3 பேரை ‘அவுட்’ பண்ணிட்டானே!”

“நம்ம இந்திய ஆட்டக்காரர்கள் ஜெயிச்சதுக்கு எது காரணம் தெரியுமோல்லியோ?”

“அவுங்களோடே ஆட்டம், திறமை!”

“ரொம்பத் தெரிஞ்சவன்தான் நீ.....அது இல்லேப்பா, காரணம்!”

“அப்புறம் என்ன, வெளிநாட்டு ஆட்டக்காரர்களுடைய இரிச்சுவாய்த்தனம்னு சொல்றயா?”

“அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லை, இன்னுக்கு காலையிலே ஆட்டம் ஆரம்பமாகும் முன் நம்ம ஊர் குருக்கள், சாமியார்கள்.....”

“ஆசீர்வாதம் செய்தார்களாக்கும் போபா!”

“நான் சொன்னா, உனக்கு அப்படித் தானிருக்கும்”

“ஆட்டம் ஆரம்பிக்கு முன் இன்னுக்கி காலையிலே தேங்காயுடைத்து ஜபம் செய்தார்களாம்பா!”

“சுயராஜ்யம் வரப்போவது தெரியுமா!”

“யாருக்கு? நம்ப நாட்டுக்குத்தானே!”

“ஆமாமி!”

“இது தெரியாதவங்க கூடவா இருப்பாங்க?”

“இல்லை, எப்ப தெரியுமா நம்ம சுயராஜ்யம் ஆரம்பமாவுதுன்னு!”

“நானேக்கு.....”

“அதுதான் இல்லை! இன்னுக்கு அர்த்த ராத்திரிலேயிருந்து...”

“நடு ராத்திரியிலேயா? அதென்னப்பா—அப்படி!”

“அப்பத்தான் நல்ல வேளையாம்! நட்சத்திரம், நாழியெல்லாம் ஒத்து வருதாம், ஆகவே.....”

“சர்க்காரே ஏற்பாடு செஞ்சிருக்காங்களா!”

“பின்னே, யாரு செய்வாங்களாம், சர்க்காருதான்!”

சீட்டாடும்போது, அநேகமாக எங்கும் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட போன்ற உரையாடல் நடைபெறாது. இருப்பது அபூர்வம். எனக்கு தெரிந்த நண்பர், சீட்டாட்டத்திலேயே தன் வாழ்க்கையைப் படியம் வைத்திருப்பவர், எப்போதென்கே ஆட உட்கார்ந்தாலும் இப்போலத்தான் வம்பும், வழக்கு செய்வார்! ஆனால், ஆடிவிட்டு திரும்பிப்போது அவரைப் பார்த்தால்பரிதாபமாகயிருக்கும்! சோர்வா, நடை, வருத்தமான பேச்சு—இதுடன் இரண்டு நாட்களுக்கும் வெளியே தலைகாட்டமாட்டா இடம்பார்த்து உட்கார்ந்தால் அவர், அவருக்கு ரூபாய்க்கணக்கி ரஷ்டமாயிருக்கும்; பணம் வந்திருக்காது!

அதே போலத்தான்—சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் காசியில் வெளாட்டாருக்கும்—இந்தியருக்கும் கிரிக்கெட் ஆட்டப் பந்தயம் நடைபெற்றது. அதில், இந்தியக் குழு வீனர், வெற்றி பெற்றனர் அயோகமாக. அதற்கு, அவர்கள் ஆட்டத்திறமைதான் காரணம் என்று சொல்லப்படவில்லை. காசியில் அவர்கள் ஆட்டம் ஆடுமுன், காசிகுருகன்மார், அர்ச்சனையும் மந்திரிசாடனமும் செய்தனராம்; ஆகவே அவர்கள் வெற்றி பெற்றனராம் அப்படிக்கூறப்பட்டது—அந்த வெற்றி ஆடியவர்கள் திறமையல்ல, அர்ச்சனையின் மகிமையா என்பதாக. ஆனால், கடந்த ஆண்டிப்பார்த்தோம், அடிக்கடி கவனித்து வருகிறோம், வெளிநாட்டுக் குழுவும்—இந்தியக் குழுவும் இங்கு விளையாடுவதை அணுகளில் வெளி நாட்டுக் குழுவினர்தான் அநேகமாக வெற்றிபெறுகின்றனர்—விருது பெறுகின்றனர் என்கு போய் ஒளிந்துகொண்டதோ, இங்குள்ள வேத வேததிகள், மந்திரத்தால், மாங்காய் விழச் செய்பவர்கள், அர்ச்சனையால் அண்ட சராசரங்களையு

புடிப்படைப்பவர்களான இவர்
ஆனது திறமையெல்லாம்! தெரிய
வில்லை!!

நியாவைப்போல நீண்ட நாள்
இல்லையே ஆதிபத்தியத்தின் பிடி
யில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த நாடு
யாம். அதற்குள் 1947ம் ஆண்டில்,
பிடிவாரால் சுதந்திரம் அளிக்கப்
பட்டது. எந்தவேளையில் சுயராஜ்யம்
என்ப பிரகடனப்படுத்துவது, சுய
ராஜ்ய சர்க்கராகப் பதவியேறுவது,
என்பதற்கு கள்ளிரவைக் குறித்தார்
— ஊர் உறங்கும் நேரத்தை,
என்ன கன்னபிடச் செல்லும்
வளையை! அந்த நேரத்தை அவர்
என் குறித்ததற்குக் காரணம், பக
லில் நேரமும் வேளையும் சரியாக
இல்லையென்று கூறப்பட்டது!
ஆனால், சோதிடர்களைத் துணைக்
கொண்டு, கோள்களின் நிலையறிந்து
கொண்டாடப்பட்ட சுதந்திர விழா
வென்று ஒரொரு ஆண்டுகளுடனாக
இல்லை! பர்மா வாழும் வகையென்ன,
அங்கு நிலவும் நிலையென்ன? 'பர்மா
இன் பரிதாபம்' என்று தானே,
கொட்டை யெழுத்துக்களில் செய்தி
யைக் காண்கிறோம்—கல்ல நாள்
வர்த்து நாழி நட்சத்திரம் குறித்
ததான் ஆரம்பித்தனர் சுயராஜ்ய
சர்க்கரை. ஆனால், அதன் தலைவராக
நின்றவர் — அவுங்சான் —
வாழ்வு ஓராண்டுக்குள் குண்டு
களால் கொள்ளைமரப்பட்டது!
இன்றோ, நாளையோ என்று ஒரு
பக்கம் கரீன்கள் தாக்க, இன்
னொரு புறம் கம்பூனிஸ்டுகள் கல
வம்செய்ய, எப்போது வீழ்ச்சியோ
வன்று வேதனைக்கும் சோதனைக்கும்
என்னாகி நிற்கிறது! இங்கு இந்தியா
யில் மட்டுந்தான் அர்த்தராத்
திரியில்—வேதபாராயணங்களுடன்,
நிலைகங்கள் சொல்லப்பட்ட பிறகு
தான் சுயராஜ்யம் கொண்டு வரப்பட்
து—என்ன? சுகம் மலர்ந்தா விட்
து—தொல்லையும் அவலமும்,
தூயக் கீதமுந்தானே நிலவுகிறது!

* * *

சித்தர்த்த இவை, மக்கள் மன்றத்
திலே, அறிஞரிடையிலே, அரசாங்க
த்தையாள்பவரிடையே, பகுத்தறிவு
யுடன் பாக்காரணத்தால் நிலவும்,
மூடநம்பிக்கையைக் காட்டுவதற்காக
கூட, மூடநம்பிக்கை, இங்கு, மட்டும்
என்றல்ல, உலகின் பலபாகங்களிலும்

பல உருவங்களில், பல மாதிரிகளில்
காட்சியளிக்கிறது — அதன் கோர
வாய் எத்தனை யெத்தனையோ மரு
டாதி மன்னர்களையும், புகழ்பெற்ற
நாடுகளையும், விருது பெற்ற வீரர்
களையும் தன் காலடியில் தாசனாக
ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறது!

கேட்டதை அப்படியே நம்பு. சிந்
திக்காதே, பெரியவர்கள் கூறியதில்
பிழைகாணாதே என்ற கட்டளைகள்
'சிதி' என்ற மோகன மெருதுடன்,
கரகம் மோட்சம் என்ற பயமுறுத்
தலுடன், மதப் போர்வையின்மீது
சுமத்தப்பட்ட காரணத்தால், இன்
றும் மனிதசமுதாயம் அறியாமை—
சிந்தித்துப் பார்ப்பது கூடாது—
'பாவம்' என்ற பயம் ஆசியவைகளில்
அகப்பட்டு விழிக்கிறது! விஞ்ஞா
னத்தை வேரறுக்கவும், பழை
மைக்கு வரவேற்பு நல்கவும் மதம்
என்ற கல்லுக்கு விருத்த வெண்பா
பாடவும், தூண்டுவதும், சுயப்புத்தி
பைச் சூறையாடுவதும்—இந்த மூட
நம்பிக்கைதான். மூடநம்பிக்கை ஒரு
நச்சு மரம் — அதைத்தகர்க்கும்
கோடரி, பகுத்தறிவு!

பகுத்தறிவு மக்கள் மன்றத்திலே
ஏற்பட்டு விட்டால், வாழ்விலே
மனம் எழும்பும்— இருட்டை
வீழ்த்தி எழும்பிடும் நிலவைப்
போல! ஆனால், இன்று, விஞ்ஞானம்
உலகை ஆக்கும் 'கடவுள்' என்று
சுருதப்படுகிற இந்நாட்களிலே
என்ன நடைபெறுகிறது, விஞ்ஞா
னம் ஒருகையில், வேதப்புத்தகம்
இன்னொருகையில்! இந்த வேதனை
நிலை இங்கு—தூதிர்ப்பட இந்தியா
வில்தான் என்றில்லை! எல்லா
நாடுகளிலும் இதேகாட்சிதான்—

மூடநம்பிக்கை முறியடிக்கப்பட
வேண்டும் என்று நடைபெற்று
வரும் போராட்டம், அறிவுத்
தய்ப்பணி—ஒரு சோகத் தொடர்
கதை! இந்தப் பணியில் இறங்கிய
எண்ணற்றோர் வாழ்வை நாசமாக்
கிக்கொண்டிருக்கின்றனர், கல்லடிக்
கும், சொல்லடிக்கும் ஆளாகி இருக்
கின்றனர்!

எவ்வளவோ வீரர்களின் இரத்
தத்தால் கழுவப்பட்டு ஒளிவீசச்
செய்யப்படுவதுதான் பகுத்தறிவு.

* * *

மனிதன் பிறக்கிறான்—வாழ்வ

தற்கு! ஆனால், வாழ்கிறானா? பதில்
பரிதாபமானது.

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே! என்று
கூறுகிறார்கள், எழுதுகிறார்கள்.
ஆனால் வாழ்கிறார்களா — இல்லை!
சுதந்திரம் நமது பிறப்புரிமை, அடை
வோம் சுதந்திரம் என்று ஆர்ப்ப
ரிக்கின்றனர்—அடைகின்றனர்.
ஆனால், வாழ்வில் சுதந்திரம்
உண்டா? இருக்கிறதா? கிடையாது!

'பரிதாபம், இல்லை, கிடையாது!
ஆசியவைகள்தான், கேட்கப்படும்
கேள்விகளுக்குக் கிடைக்கும் பதில்
களாகயிருக்கும். வாழ்க்கையின் ஒவ்
வொரு துளி நேரத்திலும் மனிதன்
போராடுகிறான்—அவன் வாழ்வு
போராட்டத்திலேயே பிறக்கிறது,
—வளர்கிறது; போராடிப்போராடியே
இறக்கிறான்! ஆரம்பமும் முடிவும்
சோகத்துடனேயே ஆரம்பித்து
துயரத்திலேயே முடிகிறது! வாழப்
பிறந்தான் பிறக்கிறான் — ஆனால்
வாழ்வதில்லை, வாழமுடிவதில்லை!

அவனைப் பிடித்துப் பிடிக்கும்
மதம், மூடநம்பிக்கை, பழைமை
என்கிற கயிறுகள் அவன் வாழ்வைக்
கொள்ளைகொண்டு விடுகின்றன.
அவைகளுடன் ஒன்றி, ஆட்பட்டு,
தணிந்து, பணிந்து, வாழ்வதே
வாழ்வு என்று தன் வாழ்க்கையின்
இலட்சியத்தை வரையறுத்து முடித்
துக் கொள்கிறான்!

ஒடுமந்தியை, மனிதனின் கண்களில்
மதமும் மூடநம்பிக்கையும் காட்டு
வதில்லை. பயனும் பலனும் மில்லாத
பாசிபடிந்த குட்டை யைத்தான்
காட்டுகின்றன — குளி, இதுதான்
உன்னுடைய இடம் என்று சுட்டிக்
காட்டி!

மனிதனும் தன்னுடையது இது
தான் என்றெண்ணிக்கொண்டு அதற்
குள் கிடந்து, அங்கு ஒருபுறம் பாசி
பிடித்திழுக்க, இன்னொருபக்கம் நீர்ப்
பாம்பு கடிக்க, மீசறு காலை நகர்த்த
வும் விடாமல் தடுக்க, இவைகளைப்
பொறுத்துக் கொள்வதுதான்
வாழ்க்கை, என்று எண்ணி, அவை
களுடன் போராடி—அல்லது தாண்டி—
கரையேறுவதற்குப் பதில், அதி
லேயே மூழ்கி, மனிதப் பிறவியை
மாய்த்துக்கொள்கிறான்—வாழாமல்,
வாழ்க்கையை அனுபவிக்காமல்! வேத
னையான நிலை இது. இப்போதும்

நீடிக்கிறது—நிலைக்கவைக்க முயற்சி செய்யப்படுகிறது!

இந்த வேதனை நிலையையும், விஞ்ஞானமும் உரிமைவேட்கையும் மனித இதயங்களில் விளையாடும் இந்நேரத்தில் கூட இது நீடிப்பதுபற்றியும் சென்னையில் 18-12-49 அன்று நடைபெற்ற இந்திய பகுத்தறிவாளர்கள் மாநாட்டில் தலைமை தாங்கிய டாக்டர் பராஞ்சிபே அவர்களால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. டாக்டர் பராஞ்சிபே — பல்துறை கண்ட அறிஞர். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமேலாக, தன்னுடைய காலத்தை, பகுத்தறிவு வளர்ச்சிக் கெனச் செலவழித்து வருபவர். அவருடைய சொற்பொழிவில் அருமையான எண்ணங்கள், இந்நாட்டுக்குத் தேவையான இலட்சிய கீதங்கள் முழக்கமிடுகின்றன. அவருடைய பேச்சு, சுயமரியாதைக்காரர்களுக்கு பழம்சொறு — பல ஆண்டுகளாக இதேபணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பதால், இதே கருத்துக்களைப் பரப்புவதில் பாடுபட்டு வருவதால்!

டாக்டர் பராஞ்சிபே நல்ல அறிஞர் என்பதுமட்டுமல்ல, பொறுப்புள்ள பதவிகளையும் வகித்தவர். 1876ம் ஆண்டிலே பிறந்த, அவர் பூனா கல்லூரியிலே படித்தபின் கேம்பிரிட்ஜ், பாரிஸ், ஜெர்மனி முதலிய வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுபடித்து பட்டங்கள் பெற்றவர். தான் ஆரம்பத்தில் படித்த கல்லூரியிலேயே கணிதப் பேராசிரியராகவும் பிரின்சிபாலாகவும், பணியாற்றியவர். இந்தியப் பெண்மணிகள் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராகவும், பம்பாய் சர்க்காரில் மந்திரியாகவும், இந்திய சவுன்சில் உறுப்பினராகவும், இருந்து பணியாற்றிய இவருடைய முழுப் பெயர் சர். ரகுநாத், புருஷோத்தம பராஞ்சிபே ஆகும். இவர், ஆட்சி வியவகாரங்களில் தேறியவர். லக்னோ பல்கலைக் கழகத்திலே துணைவேந்தராகவும், இந்திய வரி விசாரணைக் கமிட்டியில் உறுப்பினராகவும், இன்னும் இதுபோன்ற பல்துறைகளில் மக்கள் மன்றத்துக் கானரன்மைக்காரியங்களில் ஈடுபட்டுப் பாடுபட்டவர். ஆஸ்திரேலியாவில் இந்திய சர்க்காரின் அரசியல்துறாக இருந்து அண்மையில் சிறிது மாதங்கள் முன்புவரை பணியாற்றியவர்.

இத்தகைய சிறந்த நல்லறிஞர், இன்றைய ஆளவந்தார் களுடன் தொடர்பும் நேசமும் கொண்டுவிளங்குபவர், அளித்துள்ள கருத்துரைகள் இங்குள்ள 'பெரியமனிதர்களில்' சிலருடைய கவனத்தைக் கவரத்தான் செய்யும். எனவே, அவருடைய சொற்பொழிவில் சிதறியுள்ள சிந்தனை முத்துக்கள் — குறிப்பிடப்படவேண்டியன. வளரும் உலகுக்கு வசந்தவிழாவில் ஏற்படும் குதுகலத்தையும் இன்பத்தையும் வழங்கக் கூடியன.

உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் நிலவும் எதேச்சாதிகாரப் போக்கு, பகுத்தறிவுக்கு எதிர் முரணானது. பகுத்தறிவு படுத்தால் எதேச்சாதிகாரமே உருவாகும்.

எதேச்சாதிகாரம், சர்வாதிகாரம் ஆகிய இந்த ஆபத்துக்கள் வேறு எந்த நாட்டையும்விட இங்கு அதிகமான அளவில் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன — நம்மை நடுங்கவைக்கும் வகையில்! காரணம், கருத்துக்கள், எண்ணங்கள் ஆகியவைகளுக்குப் பதில் நாம் அவைகளைக் கூறிய "நபர்களுக்கே" அதிக முக்யத்துவம் கொடுத்து வருகிறோம்.

டாக்டர் பராஞ்சிபே கூறுகிறார், எதேச்சாதிகாரம் எங்கு உருவாகிறது, சர்வாதிகாரத்தின் வித்து எப்படி வளர்கிறது, விஷ மரமாகிறது என்பதை!

உள்ளத்தில் உதிப்பது சரியெனப் பட்டால் உரைக்க வேண்டும் — அது மனிதனின் சுதந்திரம். அப்படி உரைக்க யார் நீ, நான் சொல்வதுதான் திட்டம், இட்டதுதான் சட்டம் — இது சர்வாதிகாரம், எதேச்சாதிகாரம்.

மதம், எதேச்சாதிகாரத்தால் வளர்ந்தது. அங்கு சர்வாதிகாரம் தழைக்கக் காரணமாக யிருந்தது, "நான் சொன்னதை நம்பு! இல்லை யென்றால் நரகம்தான்!!" என்று மக்களை நம்பச் செய்து, நம்பாதவர்களைப் பயம் பலாத்காரம் ஆகியவை

களால்கொடுமைப் படுத்திச் செய்யப்பட்ட அட்டுழியங்கள்.

மகான்களுக்கும், மத சிரேஷ்டகளுக்கும், முனிபுகழ்பவர்களுக்கும் மக்கள் தலை வணங்கினர்; பத்ர செலுத்தினர், அதுவே முக்தி மாகம் என்று கூறப்பட்டதால்! விளைவு — அவர்கள் 'இட்டதே கட்டி' சொன்னதே வேதவாக்கியம்' என்று ஆயிற்று. குருஜி சொன்னால், மதன் எதிர்த்துப் பேசக்கூடாது கைகட்டி வாய் பொத்தி நின்று அவர் கூறுவதைக் கேட்கவேண்டுமென்பது சம்பிரதாயமாயிற்று. அதுவே மத மார்க்கம், மனிதனை புனிதராக்கும் புண்ய வழி என்று போதிக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக "மதம் என்றாலே — மறுத்துப் பேசக்கூடாது! குறையிருந்தால் கூறக்கூடாது — அப்படி எதிர்த்து உரைப்பவன், நாஸ்திகன், நம்பிக்கையில்லாதவன்!" என்ற எதேச்சாதிகார நிலையும், சர்வாதிகாரமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது! தாங்களே சொல்வதே சரி, இட்டதே சட்டம் எதிர்த்துப் பேசுவதோ, குறுகண்டு கூறுவதோ தேசத்துரோகம் தேசபக்தியற்றவர்கள் என்று தூறிகுறர்களல்லவா, அரசியலில் அவர்கள் நடந்துகொள்ளும் போக்கை கண்டித்தோ, இடித்துரைத்தோ எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கூறினார்கள். இதுவும், மதத்துறையில் எப்படி அறிவுக் கண் அடைக்கப்படவேண்டும் என்று மதவாதிகளால் கூறப்படுகிறதோ, அதுபோல அரசியல்துறையில் கூறப்படுவதாகும்! மதத்துறையில், சந்தேகக் கேட்டால் ரொரவாதி நரகம்கிடைக்கும், இவ்வாறு நாஸ்திகன் என்று இலகுவாகப் பட்டம் சூட்டப்படுவான், அதுபோல அரசியலிலும், ஆளவந்தாரைக் குறை கூறுவது தேசத்துரோகம், என்று பட்டம் தரப்படுகிறது! இரண்டு இடத்திலும் அறிவுக்குத் திரையிடப்படுகிறது — இதன் விளைவாக எதேச்சாதிகாரம் உருவாகிறது!

இந்த உண்மையைத்தான் தோழர் பராஞ்சிபே கூறியுள்ளார், இந்த இந்தியாவில் நிலவும் அரசியல் நிலைமைகளை யொட்டி. உண்மையுங்கூட எப்படி மதத்துறையில் சங்கராசாரி, ராமானுஜாச்சாரியார், சிருகேரி மடத்தார், ஜீயர் ஆகியோர்

(13-ம் பக்கம் பார்க்க)

திகைத்தார்! திணறினார்!

14-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி

படித் திகைத்தனர்! ஆங்கிலத்தி
லையே கேள்விகளைக் கேட்குமாறு
தவிச் சபாநாயகர் பணித்தார்!

கவர்னர் ஜெனரல் சி. ஆருக்கும்
கிழ்ச்சி மலர்ந்தது - வரவேற்பு
தலுங்கில் இல்லாமல்-புரியும்படி
நான் ஆங்கிலத்தில் இருந்ததால்!

ஹிந்தி கற்றுக் கொள்ளுதல் என்
துபற்றி, மந்திரியார் இந்தியில்
புசுவலை-தமிழில் கூட பேச
வில்லை, பேசுவதற்கு இயலாது
என்ற காரணத்தால்! ஆங்கிலத்தில்
நான் பேசுகிறார்!!

ஆங்கிலம்-இவர்களுடைய எண்
றங்களைப் பிரதிபலிக்கும் மொழி
யாக இருக்கிறது. ஆனால், ஆங்கி
லத்தை விரும்பிப் பேசும் இவர்
களே-இந்திப் பிரியர்கள், இந்தி
யை இந்தாட்டின் பொதுமொழி
யாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறு
பவர்கள், முனைந்து, முயற்சி செய்
பவர்கள்!

உதவி சபாநாயகரும், உரைவு மந்
றியாரும் ஏதோ, எப்போதோ
ன்று டில்லி சென்றவர்களோ, சுற்
ய்ப் பார்த்துவிட்டு வருவோம்
ன்று போனவர்களோ அல்ல!
த்தனையோ ஆண்டுகளாகத்
தாட்பும், கடந்த சில ஆண்டுக
ளாக அங்கேயே அநேகமாகத் தங்கி
ருக்க வேண்டிய அவசியந்திலும்
ருப்பவர்கள்-இன்னும் இருந்து
ண்டிருப்பவர்கள். தினசரி,
லையோர் முதல் விருந்தினர்வரை
வித வடநாட்டார்களைச் சந்திப்ப
ர்கள், உரையாடுபவர்கள், இந்தி
புசுவர்களைத் தங்கள் தலைவர்
யாகப் பெற்றவர்கள், இருந்தும்
ந்தி புரியவில்லை-ஆங்கிலத்தின்
லம்தான் அவர்கள் தங்கள் கருத்
க்களைத் தெரிவிக்க வேண்டியநிலை
ருக்கிறது!

கவர்னர் ஜெனரல் சி. ஆர்.
மந்த இடமோ, வளர்ந்த பூமியோ,
வளி நாட்டில்; ஆந்திரத்துக்கு
ருகிலிருக்கும் தமிழ் நாடுதான்.

ஒரு காலத்தில் சென்னைப் பிரதம
க் இருந்தபொழுது, ஆந்திராவு
ன் பழகவேண்டிய நிலையும், அவர்
ருடன் அடிக்கடி-ஏன், தினசரி-
தக்கவேண்டிய கட்டமும் ஏற்

பட்டிருந்தது. அது மட்டு
மல்ல, ஆந்திராவுக்கும் தமிழகத்துக்
கும் இருக்கும் தொடர்பு, வட நாட்
டுக்கும் தென்னாட்டுக்கும் இருப்பது
போன்றதல்ல-நெருங்கியது-நெடு
நாட்களாக இருப்பது, நீடித்துக்
கொண்டே இருப்பது! இருந்தும்,
முன்பு தெரிந்த தெலுங்கு மொழி
யைச் சில ஆண்டுகள் வடநாடுபோய்
இருக்க வேரிட்ட காரணத்தால்
மறந்துவிட்டேன் என்கிறார்-மதிப்
புக் குரிய இந்திய கவர்னர் ஜெனரல்.

இதே போலத்தான், ஆட்சிப்
பீடம் ஏறிப் பல ஆண்டுகள் ஆகிய
பின்னரும், தமிழில் பேசமுடியாது,
ஆங்கிலத்தில், எப்படி இந்திக்கு கற்றுக்
கொள்ளுவது என்பது பற்றிப் பேசு
கிறார் - நமது மாகாணக் கல்வி
மந்திரி!

இவர்கள் யாவரும் இந்தியைத்
தேசிய மொழியாக்கப்பாடுபடும் திரு
வாளர்கள் - அவசியம் எனக் கூறுப
வார்கள்-அதற்காக, நம்மது தமிழடி
நடத்தவும் சிறையில் தள்ளவும்
தயங்காதவர்கள்! இருந்தும்-இந்தி
பக்தர்களாகிய இவர்களுக்கு ஆங்கி
லம் தேவைப்படுகிறது - டில்லி
யில்! விசாகையில்! சென்னையில்!

ஆங்கிலம் அந்த அளவுக்கு இந்தி
யாவில் வளர்ந்திருக்கிறது - மற்ற
நாடுகளைப்போல! பெரும்பாலான
படித்தவர்கள் அலையறியும் வாய்ப்
பும்-வசதியும்-கிடைத்தவர்க
ளாக இருக்கிறார்கள் ஆங்கிலத்தில்,
எழுதவும், பேசவும், உலகிலேயே
சிறந்த பாண்டித்ய முடையவர்கள்
என்று கருதப்படும் அளவிலே பேரும்
புகழும் பெற்றவர்கள் இங்கு பல
ருண்டு! ஆங்கிலம் உலகமொழி-இது
வெல்லாம் நாம் இதுவரை இந்தி
மொழி ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்குக்
கூறிவந்ததும், கூறி வருவதும்
ஆகும்.

ஆனால் வடநாட்டினருக்கு,
உண்மை கண்களில் புலப்படவில்லை,
தங்கள் மொழி பிரதான நிலைபெற
வேண்டும், ஆட்சி மொழியாகவேண்
டும் என்ற ஆவேசமும், வெறியும்
பீடிக்கும் காரணத்தால்!

இந்தியா ஒரு பாரத உபகண்டம்,
பல இனங்களை, பலமொழி பேசும்
மக்களைக் கொண்ட நாடு: எனவே,
அங்கெல்லாம், ஒருபுது மொழியைப்
புகுத்தி, அதை ஆட்சி மொழியாகக்
கொண்டு வருவதில் அல்லலும்

தொல்லையும் ஏராளம்-இடைஞ்சல்
கள் மலை மலையாக இருக்கின்றன
என்ற உண்மை உரைத்தால்,
நமக்குக் கிடைப்பது, தேசத்
துரோகிகள் என்ற பட்டம்!

தாய்மொழி தவிர, பிற மொழி
களைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா
னால், அதற்கென எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டிய சிரத்தையும், அனுபவிக்க
வேண்டிய கஷ்டமும் ஏராளம், அதி
கம். அதுவும், ஒரு புது மொழியைப்
புரிந்து, அவைகளில் பழகவேண்டு
மென்று முயற்சித்தால் அது
சாமான்யமானதோ, சங்கடமின்றிக்
கற்றுக்கொள்ளக் கூடியதோ அல்ல!

இந்த உண்மை-நாம் இதுவரை
கூறுவது -எனினும், இது, இப்
போது, சட்ட சபையில், கவர்னர்
ஜெனரல் வெளியிட்ட தகவலில்-
மலைபாள மாதவ மேனன் பேச்சில்
விளங்குகிறது, தெளிவாகத் தெரி
கிறது.

X X X

நாட்டை ஆளும் பொறுப்பும்,
சிறவும் பெற்றிருக்கும் நாயகர்கள்,
-இந்தி இந்தாட்டின் பொதுமொழி
யாக்கப்படவேண்டும் என்று கருது
பவர்களுடைய நிலை இது! அதிலும்,
இவர்கள் யாவரும் இன்று நேற்றல்ல;
எத்தனையோ ஆண்டுகளாக இந்தி
தான் தேசிய மொழியாக வேண்டும்
என்று கூறி வருபவர்கள், அப்படிக்
கூறுவதுதான் தேசபக்தியின்சிறந்த
பண்பு என்று எண்ணுபவர்கள்,
இவர்கள் திகைத்திருக்கிறார்கள் ஓரி
டத்தில்! இன்னோரிடத்தில் 'இதற்கு'ப்
பதில் 'அது' இருந்தது எவ்வளவு நல்
லதாயிற்று தெரியுமா என்று கேட்டி
ருக்கிறார் ஒருவர், இன்னொருவர்
இந்தி மொழி கற்றுக்கொள்வதுபற்றி
ஆங்கிலத்தில் பேசுவதாக அறிவிக்க
கிறார்! அதிலும், முன்பு தெரிந்
திருந்த கொஞ்சநஞ்சம் தெலுங்கு
தான் வடநாடு சென்று சிலகாலப
தங்கியிருந்த காரணத்தால் மறந்து
போய்விட்டதாம்; கூறுகிறார், கூச்
சமோ, மறைவோ, வெட்கமோ இல்
லாமல் - இந்நாட்டுக் கவர்
னர் ஜெனரலாகயிருப்பவர்! அருகிலி
ருந்து அன்யோன்யமாகப் பழகிக்
கற்றுக்கொண்ட கொஞ்ச நஞ்சம்
தெலுங்கும் மறந்து போய் விட்ட
தாம், சொல்லுகிறார் அவர். ஆனால்,
அதே நேரத்தில் எங்கேயோ இருக்

கும் வடநாட்டு மொழியை இங்குள்ளோர் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமாம், சர்க்கார் மொழியென ஏற்றுக்கொள்வது அவசியமாம்!

நாட்டின் ஆட்சியைத் தலைமை தாங்கி நடத்துமாறுப்பிலிருக்கும் பூமான்கள், ஆங்கிலம் இல்லையென்றால், அல்லாடவேண்டிய, நிலையிருக்கிறது! திருக்கிருக்கிறார்கள் சபாநாயகரும் மத்தியசர்க்கார் மந்திரியாரும், இந்தியில் கேள்விகேட்கப்பட்டதால் புரியாமல், தெரியாமல்!

விசாகப்பட்டினம் பேசிய கவர்னர்ஜெனரலும் தெலுங்குக்குப் பதில் ஆங்கிலத்தில் வரவேற்பு இருக்கதைக் கண்டு மகிழ்ந்திருக்கிறார். அங்கு வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது போலல்லாது, தெலுங்கில் அளிக்கப்பட்டிருந்தால் திணறித்தான் போயிருப்பார்! அதே 'சுதி'தான் 'கனம்' மாதவமேனலுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும், அவர் இந்தியிலேயே பேசவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருந்தால்!

இருந்தும், ஆங்கிலம், எந்த அளவுக்கு இந்நாட்டில் பொதுமொழியாக நிலைத்திருக்கிறது என்பது அறிந்திருந்தும், உரத்த குரலில் ஊருக்குப் தேசிகளாக—இந்திதான் அவசியம், அதுதான் பொதுமொழியாக வேண்டும்—என்று தினசரி முழக்கமிடுபவர்களாக உலவி வருகின்றனர்!

X X X

பல மொழிகள் ஒரு நாட்டில் உலவுகிறதென்றால், அங்குவாழும்எல்லாமக்களுடைய தாய்மொழியையும் ஒருவர் அறிந்துகொள்வதென்பது இயலாது—அது, ஆகிற காரியமும்ல்ல. ஆனால், அப்படி எல்லா மொழிகளையும் கற்றுத்தானாகவேண்டும் என்று கூறப்பட்டால் அனந்தசயனமும் தெளவத்ராவும் இந்தி அறிந்தவர்களாக ஆகியிருக்கவேண்டும், சி. ஆர். தெலுங்கு கற்றவராக இருந்திருக்கவேண்டும், கல்வி மந்திரியார் மாதவமேனன் தமிழ் கற்றவராக ஆகியிருக்கவேண்டும்!

இது சாத்தியமா என்றால், இல்லைத்தான்! ஆனால், அதே வேளையில், நடைமுறையில் இருக்கும் ஒரு பொது மொழியை, எல்லார்க்கும் புரிந்ததாக, எல்லாத்

துறைகளிலும் சிறந்ததாக இருக்கிற உலக மொழியை, ஆங்கிலத்தை, நீக்கிவிடவேண்டுமாம்! அதற்குப் பதில் இந்தி கொண்டுவரப்பட வேண்டுமாம்—அதுதான் தேசசேவையாம், தேசபக்தியாம்! கூறுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் மக்களுக்குப் புரிய, எந்த மொழி கூடாது என்று கூறுகிறார்களோ, அதே ஆங்கிலத்தையே தனது கருத்தைத் தெரியவைக்கும் மொழியாக கைக்கொள்ளுகிறார்கள்! இவர்களை என்ன வென்று சொல்வது, எத்தர்கள் என்று, எதையும் தெரியாதவர்கள் என்று!

❖

அறிவிப்பு.

1—1—50-ஆம், 8-1-50

-ஆம், வெளிவரவேண்டிய,

“திராவிட நாடு”

தூத்துக்குடி, விருதுநகர் ஆகிய ஊர்களில் நடைபெற விருக்கும் நாடகங்களையும், திருச்சியில் நடைபெற விருக்கும் மாவட்டத்தி. மு. கழக மாநாட்டையும் முன்னிட்டு நிறுத்திவைக்கப் படுகிறது.

அதே இதழ்

பொங்கல் மலராக, வாசகர்களுக்கு 14—1—50-ல் கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பப்படும்.

அதே இதழ்

“திராவிட நாடு” அலுவலகத்தோழர்களுக்குப் பொங்கல் விடுமுறை விடவேண்டி யிருப்பதால், 22—1—50-ல் வெளிவர வேண்டிய இசுழ் நிறுத்தப்பட்டு, 29—1—50-ல் வழக்கம்போல் வெளியிடப்படும் என்பதை வாசகர்களுக்கும், ஏஜண்டுகளுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ம. னேஜர்.

❖

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

ஆள்பவரை — ஆளும் கட்சியின் தலைவர்களே தூற்றுகின்றனர் வாய்ப்பந்தல் போட்டோயே மொழிய எதையும் காரியமாக்கிக் காட்டவில்லை யென்று கூறுகின்றனர். அதோடு “ஒரிடத்தில் ஒன்று கூறுகிறோம் இன்னொரிடத்தில் அதையே மறுத்து இன்னொன்று பேசுகிறோம்” என்றும் சொல்கிறார்கள் காங்கிரஸ் தலைவர். முன்னெவைத்துப்பின்னென்று பேசுகிறோம் என்று வெட்கமோ, வேதனையோ இல்லாமல் கூறுகிறார்!

காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு, அதன் தலைவர்களை இத்தகைய நற்சாட்டுகளை அளிக்கின்றனர்! கண்டிக்கின்றனர் கபோதிகளாகி விட்டோம், போரும் பாதை மோசமெனத் தெரிந்தும் அதிலேயே நடந்து கொண்டிருக்கிறோம், என்று கூறுகிறார்!

‘மாஜி’ தலைவருடைய கூற்றும் இப்போதைய தலைவருடைய கண்டனமும் மக்கள் மன்றத்திலே நிலவும் அகிருப்தியின் எதிரொலிகள்!

இந்த எதிரொலிகளைச் சமர்ப்பிக்கிறோம், நமது தேசிய நண்பர்களின் சிந்தனைக்கு.

❖

டில்லி—அழகு வனம்!

—

டில்லி—அழகு ராணிகளின் உத்தியானவனமாகவும், வியாபாரிகளின் வேட்டைக் காடாகவும் ஆகிக் கொண்டிருப்பதாக ஒரு செய்தி கூறுகிறது. வெளிநாட்டு வியாபாரிகள், விருந்தினர்கள், விளம்பரப்படுத்தாக்கள் எல்லாம் சமீப காலங்களில் மிக மிக அதிகமாக உலவ ஆரம்பித்திருக்கின்றனராம்.

இதன் காரணமாக அங்குள்ள போலீஸ்காரர்களுக்கு வேலை அதிகமாகி வேளைக்கு வேளை எங்கெங்கு யாரார் எப்படி எப்படி, இருக்கின்றனர் என்று கண்டுபிடிக்கவேண்டிய கஷ்டமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதாம்!

❖

★ எ தி ரொ லி க ள்! ★

தேர்தலில் பொதுமக்களுக்குத் துதி மொழிகளை மறந்துவிட்டால் காற்றில் பறக்க விட்டுவிட்டால்!!

சொன்னோம்—பல காரியங்களைச் செய்யப் போவதாக. ஆனால் அவை நாம் நிறைவேற்றவில்லை! ஒதுக்கி வந்துவிட்டோம்!!

தொழிற்சாலைகளைத் தேசிய மயமாக்கப் போவதாகக் கூறினோம்—சந்தோமா? இல்லை, அந்த எண்ணம் நம்மிடமிருந்து மறைந்து விட்டது!

முதலாளிகள் நம்முடன் ஒத்துழைக்க மறுக்கின்றனர்—நம் தலையிடுக்கின்றனர்! தவிக்கச் செய்கின்றனர்!!

தேசிய மயமாக்குவோம், எல்லா வற்றையும் நாமே எடுத்து நடத்துவோம் என்று அதற்குப் பணம் இல்லை! பணம் கிடைக்க வழியில்லை!!

வரிக் குறைவு செய்தால் அது முதலாளிகளுக்குச் சலுகையாகிவிடுவது—சகல நன்மைகளும் கிடைக்கிறது! ஜமீன்தாரிகளை ஒழிக்கத் தயங்குகிறோம், முடியுமா என்று சந்திக்கிறோம், அவசரம் ஏன் என்று கவல்கிறோம்!

தேர்தலின் போது கூறிய பல வாக்குகள் சாதிக்க நாம் தயங்குகிறோம்! பின்வாங்குகிறோம்!!

பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்ட முடியவில்லை, குடிசைத் தொழில் முன்னேற்றச் செய்ய வழியில்லை என்று திகைக்கிறோம்! திட்டமிடுகிறோம்!!

முன்னென்று பின்னென்றுக்குக் குறுகிறோம், நமது வார்த்தைகளில் உறுதியில்லை, இங்கொன்றும் அங்கொன்றாகப் பேசுகிறோம், ஸ்திரீகளைச் சரியான நிலையில்லை!!

X X X

“சிக்கலான அரசியல் பொருளாக நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டால் த நாட்டிலும், எந்தச் சர்க்காரும் இலாபம் செய்வதுண்டு!

அதுபோல, இவர்களும், சர்க்கரை நெருக்கடி போன்றவைகளின் போது விலகியிருந்தால் நான் வர வேற்றிருப்பேன்—மகிழ்ந்திருப்பேன்!

குழந்தைகள் திட்டமிடுகின்றன சர்க்கரை கிடைக்காததால்—ஒலமிடுகின்றனர்!

ஆனால் சொன்ன விலையைக் கொடுத்து வாங்க முடிந்தவர்களுக்கு மட்டும் ‘டன்’ கணக்கில் சர்க்கரை கிடைக்கிறது! இதுபோன்ற நெருக்கடிகளின் போது சர்க்கார் “போய்” விடுவதால் எந்தவித வருத்தமும் இருக்காது, ஏற்படாது!”

X X X

சர்க்கார் மீது கண்டனக் கணை வீசியிருக்கிறார், ஒருவர்!

இன்னொருவர், இந்தச் சர்க்கார் சர்க்கரைப் பிரச்சனையின் போது ராஜினாமா செய்திருந்தால் யாரும் வருத்தப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்கிறார்!

இத்தகைய வார்த்தைகளை வீசினவர்கள் எதிர்க்கட்சிக் காரர்களல்ல! ‘சமான்ய’ தேசியத் தொண்டர்களோ, கூட அல்ல!

முன்னவர் காங்கிரஸ் தலைவர்—இன்னொருவர் காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தவர்! காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவரும், தலைவராக இருந்தவரும் “தங்கள்” சர்க்காருக்குத் தந்திருக்கும் ‘சர்ட்டிபிகேட்’ இது! சொன்னோம்—எல்லாவற்றையும்; இன்று காற்றில் பறக்கவிட்டு விட்டோம், பண முதலைகள் ராஜ்யமாகிவிட்டது என்கிறார் இப்போதைய காங்கிரஸ் தலைவர் டாக்டர் பட்டாபி சீதாராமையா. இந்த சர்க்கார், சர்க்கரைப் பிரச்சனையின்போது, சமாளிக்க முடியாத காரணத்தால் ராஜினாமா செய்திருந்தால் யாரும் வருத்தப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்—முன்பு காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தவரான ஆச்சாரியகிருபாளனி!

விரதையல்ல, உண்மை! இவர்களிருவரும், ஒருவரின் ஒருவராக

இத்தகைய ‘பட்டமளிப்பை’ நடத்தியிருக்கின்றனர்—அதுவும், பொதுக் கூட்டத்திலோ, நண்பர்கள் கூடிப் பேசியபோதோ, விளையாட்டிற்கோ, கேலிக்கோ பேசப்பட்டதல்ல! காரணமான வாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில், இந்திய சட்டசபையில் இத்தகைய ‘பட்டமளிப்பு விழாவை’ நடத்தியிருக்கின்றனர்!

X X X

மேலேகூறும், குற்றச்சாட்டுகளை நாமோ அல்லது வேறு எதிர்க்கட்சிகளினரோ, கூறினால் அதற்குப் பரிசாக ளாகத் தடியடி, துப்பாக்கிக் குண்டுகள், சிறை ஆகியவைகள் தான் வழங்கப்படுகின்றன!

எனவே, இந்தக் கூற்றுக்களை காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்குச் சபரிப் பிச்சிக்கும், காணுங்கள், வேறு யாராவது இவைகளைக் கூறினால் சிறைமும் சினமும் உருவாகிறதே, இப்போது அதே குற்றச்சாட்டுகள் எங்கிருந்து வந்திருக்கின்றன என்று பாருங்கள்—சிறிது சிந்தியுங்கள் என்ற வேண்டுகோள் வருகிறது.

நாட்டை ஆள்வது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களின் அரசாங்கம். அந்த அரசாங்கத்தை ஏற்று நடத்தும் கட்சியே, ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவர்களைக் கண்டிக்கிறது—கிணடல் செய்கிறது! காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருந்தவர், இந்த அரசாங்கம் போவது குறித்து வருக்கும் வருத்தம் ஏற்பட்டிருக்காது என்று கூறுகிறார்! வருக்கும் ஏற்பட்டிருக்காதாம் வருத்தம்—கூறுகிறார் கிருபாளனி. இன்றும், அவர் ஒரு காங்கிரஸ் பிரமுகர், கார்தியாவழிகளையே பின்பற்றி வருவதாகக் கூறிக் கொள்பவர். அவர் கூறுகிறார், இது போல, இந்த ஆட்சி போனால் வருக்கும் வருத்தமோ ஆயாசமோ ஏற்படாது என்று!

கிருபாளனிகூட முன்னாள் காங்கிரஸ் தலைவர்—ஆனால் இப்போது காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருக்கும் பட்டாபியே கண்டிக்கிறார், சொன்னதைக் காற்றில் பறக்க விட்டு விட்டோம் என்று வெளியிடுகிறார்—

(6-ம் பக்கம் பார்க்க)

00000000000000000000000000000000

0000000000000000000000000000000000

அந்த நிலை இன்று மாறிவிட்டது. பொங்கும் பூரிப்பால், எழும்பும் இதய மகிழ்வால், குதூகலித்து நிற்கின்றனர், தங்கள் உழைப்பால், புது மகிழ்வும் புது உணர்வும் பூத்துக் குலுங்கும் பொன்னுட்கள் மலர்ந்து,—மணம் வீசுவது கண்டு நாமிருக்கும் நாடு நமதென்பதற்குத் தோம், இது நமக்கே உரிமை யென்பதறிந்தோம் என்ற உரிமை முழக்கமும், மகேஸ்வரன் என்ற பெயர் கூறி ஆண்ட மரபினரின் அறிவைச்

குன்யமாக்கும் குள்ளநரிகளின் குறுகிய செயல்களை வெட்டி வீழ்த்துவோம் என்ற வீரமுழக்கமும், உழைப்பவன் ஊர்க்கோடியில் கிடக்கிறான், உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம், இல்லாதது, அவனைப் பாரீர், அவன் குறை தீர்க்கும் நானே காண விரைந்தோடிவாரீர்! என்று சமரச சங்கநாதமும் செய்து கழக வீரர்கள் திக்கெட்டும் திக்விஜயம் செய்து, நாடு பூரிக்க, தேப்பதா இவர்கள் பேச்சை என்று கதுமுடிய கனவான்களும் களித்து வர, இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்—அறிவுப் பணியை முன்பைவிட அதிகமான அளவில் செய்து வருகிறது! எதிரிகள், கிண்டல் புரிந்தார்கள், எங்கே இதுகள் வாழப்படுகிறது என்று வாழ்த்தியவர்கள் கைக்க—வெகு வேகமான அளவில்!

* * *

வெற்றியும், பூரிப்பும் நமது இடங்களிலே கூத்தாடுகின்றன! நமது பணிக்கு நல் வரவேற்பும், பாராட்டும், வாழ்த்தும் பல திசைகளிலிருந்து வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கும், மகிழ்ச்சி நாட்களிலே, புத்தண்பின் முதல்நாள் திருச்சிமாநிலே, மாவட்ட மாநாடு கூடுகிறது!

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முதலாவது மாநாடு கூடுகிறது!

கழகம் முகிழ்த்த நான்கு மாதங்களுக்கல்லாம்—கூடுகிறது—முதல் நிறையாக! நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் கழகங்களை நாடு நகர் பட்டிதாட்டி எங்கும் நிறுவிவிட்டு, நாடு கூடுகிறது மாவட்டத்தின் கைகளிலே!

மாநாட்டைக் கூட்டுவப்பதில் மனைந்து நின்று பணியாற்றும் தோழர்கள், வரவேற்புக் கழக நண்பர்கள், அத்துனை பேரும் உழைப்பின் உருவங்கள், இலட்சியமே எங்கள் வாழ்வு என்று எண்ணும் இதற்கொண்ட வீரர்கள், எங்கள் பணி இந்நாடு எங்கும் எங்கள் கொள்கையை விதைப்பதே, என்ற எங்கள் கொண்ட இளைஞர்கள்! இவையே, திருச்சி மாவட்ட மாநாடு

சீரிய முறையில், வெற்றி விழாவாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை! மாநாடு என்றால் எதோ, நாலுபேர் வந்தனர், 'நல்ல பேச்சுக் கச்சேரி' நடைபெற்றது என்று கூறிக்கொள்ளும் நிலை கொண்டதல்ல திருச்சி மிலே கூடும் 'மாநாடு! மாவட்டக் கழகத்தொண்டர்களின் முகாம்! உழைப்பின் உருவங்களின் கூட்டம்!

வினைத்தோழர் கூட்டுவோம்! ஏதாவது ஒன்று நடைபெறவேண்டுமே, எனவே நடத்துவோமே ஒரு மாநாடு என்ற எளிய எண்ணத்திலே நடைபெறுவதல்ல இம்மாநாடு. இம்மாநாடு நடைபெறுவதற்கும், முன்னேற்றக் கழகம் துவக்கப்பட்டதற்கும் இடையிலே உள்ள நான்கு மாதங்களில், மாவட்டத்தின் பல பாகங்களிலும் ஏற்பட்டிருக்கும் கிளைக் கழகங்களின் 'பட்டியலைப் பாருங்கள்.

திருச்சி
மலைக்கோட்டை
பெரியகடைவீதி
காலனி
மாச்சிப்பேட்டைதோடு
சோமாசம்பேட்டை
சோபனபுரம்
துறையூர்
கநூர்
புதூர்உத்தமனூர்
மணமேடு
சீரங்கம்—திருவான்கா
தாத்தையங்கார்பேட்டை
செயங்கோண்டம்
லால்துடி
ஜ. ஆலமரத்துப்பட்டி
சோமாபுரி
தேவதானம்
புதுப்பட்டி
மணங்கால்
திருவாய்ப்புர்
ஆழிர்
அம்பிபில்
சந்தாசநல்லூர்
துலையந்தம்
கல்லணை
மேலக்கற்கண்டார்பேட்டை

புதுக்கோட்டை
அண்மனைசிறுவயல்
துவிந்தலை
உறையூர்
ஆலங்குடி
தடிட்டுப்பாளையம்
மணப்பாறை
மேட்டுப்பாளையம்
பன்னங்கோம்பு
புதுவூர்

இன்றுவரை, திருச்சி மாவட்டத்திலே முகிழ்த்திருக்கும் முன்னேற்றக் கழகங்களின் தொகை இது! நல்ல அமைப்பு முறையில் இத்தனை இடங்களிலும் உதயமாகிப் பணியாற்றி வருகின்றன! இந்த நேரத்தில், கிட்டத்தட்ட நாற்பது கிளைக் கழகங்கள் ஏற்பட்டபின், முறைப்படி, இம்மாநாடு கூட்டப்படுகிறது! மாநாட்டிற்குத் தோழர் ஈ. வே. அ. வள்ளிமுத்து—பாண்டிய மண்டல வீரர் தலைமை தாங்குகிறார். கோவில்பட்டியின் நகரசபைத் தலைவராக இருந்து, நற்பணிகளைச் செய்து வருபவரும், சீரிய கோக்கமும் செயல் புரியும் வன்மையுங் கொண்ட, தோழர் அவர். அவரைத் தலைவராகவும், மாநாட்டை ஆரம்பித்து வைப்பவராகப் பெத்தாமடாளையம் தோழர் பழனிச்சாமியையும் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றனர்—மகிழ்ச்சி நமக்கு! தோழர் பழனிச்சாமி—கொங்கு நாட்டுத் தொண்டர் தலைவர், விவசாயத் திறனும், குடியானவர்களின் வாழ்வு நலனைக் குறிக்கோளாகவும் கொண்டவர்.

இன்னும், முன்னேற்றக் கழக வாலாற்றில் முதலிடம் பெறும் இம் மாநாட்டின், எல்லாக் கழக வீரர்களும், பேச்சாள நண்பர்களும் கலந்து கொள்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். திருச்சி, முன்னேற்றக் கழகம் முன்னேறும் பிள்ளைகளின் முரசொலி எழுப்பும் இடமாக, 1-1-1950 அன்று விளங்கப் போகிறது! வீரர்கள் யாவரும் கூடப் போகிறார்கள், வெற்றிப் பணி குறித்துத் திட்டம் தீட்டப் போகிறார்கள் திருச்சி மாவட்டத்துக்கு! வீரர் படையின் அணிவகுப்பும்,

அன்று இரவு "சந்திரமோகன்" நாடகம்

வெற்றி முழக்கமீடும் தொண்டர் கூட்டமும், 'வெட்டி வா, என்றால் கட்டி வந்தேன்' என்று விரைந் தோடிப் பணிபுரியும் தோழர்களின் படைவரிசையும் அன்று அங்கு கூடப் போகிறது! முரசமும், சங்கும் சேர்ந்து முழங்கப் போகிறது!

* * *

முன்னேற்றக் கழகம் முகிழ்த்த பின், முதல் முதலாகத் திருச்சி யிலே நடைபெறப் போகும் இம் மாவட்ட மாநாடு எல்லா வகைகளி லும் ஒரு வெற்றி விழாப் போலப் இருக்குமென்றே நம்புகிறோம். திருச்சி — ஏனைய மாவட்டங்களுக் கும் வழிகாட்டியாக இருக்குமென்று நம்புகிறோம். நம் இதயத்தில் அந்த ஆசை எழுப்புகிறது—அதை நமது வீரர்கள் சாதிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் ஒளிவிடுகிறது!

★

பழைமையையும் பாசீசத்தையும் எதிரிகளாகக்கொண்டு, அவை களை வீழ்த்தி வெற்றி பெற அணி வகுத்து நிற்கும் நமது பணி— இலேசானதல்ல. எனவே, கூடிக் கலைவதும், தீர்மானங்களை நிறை வேற்றிவிட்டுச் செல்வதும் நமது இலட்சியமாக இனி நமது எண்ணத் தில் இடம்பெறுது.

சொற்கள், வாயிலிருந்தல்ல, இத யத்திலிருந்தே வெடிப்பவையாக இருக்கவேண்டும். வேதனை நிரம்பிய சமுதாய வாழ்வை, பாலை வனமாகக் கிடக்கும் நாட்டை, அறிவும் செல் வமும் கரைபுரண்டு ஓடுமாறு செய் ய நாம் மேற்கொண்டிருக் கும் தொண்டு — பட்டத்தையோ பாராட்டையோ பரிசையோ நமக்கு வழங்குவதல்ல! இவை நமக்கு எட்டிக்காய்கள் — எட்ட முடியாதவை என்ற எண்ணத்தாலோ 'என்?' இந்தப் பழம், புளிக்கும் என்ற சூது நினைவாலோ அல்ல— நினைத்தால் "பல" இல்லாவிட்டாலும் 'சில'வாவது பெறும்படியான வகையுமுண்டு, வழியுமுண்டு—மக் கள் ஆதரவும்உண்டு! அவைநமக்குக் கசக்கும் காய்கள், நமது பணி, கனியைக் காணுவதற்கு, காயையும் பிஞ்சையும் கண்டு மகிழ்ந்து பறித்

துப் பின் பரிதாப்பமும் தகைமைய தல்ல!

'கோழைகள் விலகி நிற்கட்டும், வீரர்கள் எத்தனை பேர்!' என்று கேட்கும் வீரப் பரணிபாடி, வெளிக் கிளம்பி விட்டவர்கள்தான் நாம். இந்த வேதனையும் சோதனையும் நிலவும் சமுதாயத்தை, சாக்கடை நாற்றம் போக்கி, சந்தன மணம் காழும் இடமாக, இன்ப வீடாக, இந் நாட்டை சீராக அமைக்கும் செயல் புரியப் புறப்பட்டு விட்டவர்கள் நாம்!

"ஏறு, ஏறு, வேகமாக முன் னேறு; சருக்குப் பாதைதான், செங்குத்தான குன்றுதான், கல் இடிக்கலாம், முள் குத்தலாம், மோசம் விளையலாம்; இருந்தாலும், முயற்சியை இழக்காதே, அகழ்ச்சிக் குள்ளாதே, ஏறிச் செல்!" என்ப தையே நமது இதயகீதமாக ஆக்கிக் கொண்டுள்ளோம்!

எத்தனை எத்தனையோ ஆண்டுகள், ஆயிரக் கணக்கான வருடங்கள், சீர்கெட்டுச் சிதைந்த ஒரு வாழ்வை நிமிர்க்கும் பணி நம்முடையது — கூனலை நிமிர்ப்பதுபோல, குருகி குடிக்கும் சிங்கத்தை எதிர்ப்பதைப் போல!

எனவே, நம்முடைய இந்தப் பணி, 'ஏனோ, தானோ' வென்று நினைக்கக்கூடியதோ, நீண்ட பெரு மூச்சுடன் விட்டுவிடுவதோ, கைதட் டதல்களைப் பெற்று 'கனம்'களாக ஆகிவிடுவதோ அல்ல!

நமது இதயம்—நகரங்களில் மட்டு மல்ல, பட்டிதொட்டிகளிலும், குழு றும் விவசாயி அழுகுரல் எழுப்பும் பாட்டாளி ஆகியோரிடையே மட்டு மல்ல, வாழமுடியாது தவிக்கும் மத் தியதர வார்க்கம் — எல்லோரிடையும் பதிந்து கிடக்கிறது! நமது பணி, அங்கெல்லாம் வேகமாக, இன்னும் வேகமாக, வர வர வேகமாகப் பரவ வேண்டும்! அதுதான் இன்று நம்மு டைய இலட்சிய வரலாற்றின் அரிச் சுவடி—முதல் வேலை

★

மாவட்ட மாநாட்டைக் கூட்டு கிறார்கள், திருச்சி மாவட்ட நண்பர் கள்—இயக்கத்தின் இருதயங்கள்! திருச்சி — மகிழ்ச்சி சருகிறது நமக்கு, உள்ளத்தில் குதூகலம்

உண்டாக்குகிறது! அவர்கள், பணி பாராட்டக்கூடியது—குறுகிய காலத் தில் இத்துணைக் கிளைக் கழகங்களை ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர்! இயக்கக் கொள்கைகள், புயல் வேகத்தில், மக்கள் மனதிலே மலரப் பணியாற்றி யுள்ளனர்—இந்தப் பணி, இன்னும் பன்மடங்காக வேண்டும், எங்கு பார்த்தாலும், கிளைக் கழகங்கள் எழும்ப வேண்டும், நமது எண்ணங் கள் பரவவேண்டும், மக்கள் மன திலே மலர்ச்சி எழும்பவேண்டும்— இதற்கான திட்டங்களை மாவட்ட மாநாடு வகுத்துத் தரும் என்று நம்புகிறோம்! வளர்க அவர்கள் தொண்டு, வாழ்க அவர்கள் என்ற வாழ்த்துகிறோம், நமது இதயத்தி லிருந்து எழும்பும் மகிழ்ச்சி கொண்டு.

★

சென்னை

தி. மு. க.

மாவட்ட மாநாடு

★

15-1-50-ல்

சென்னை யில்
நடைபெறும்!

வருந்துகிறோம்

—0—

முல்லைக்கொம்பை நமது நண்பர், இயக்கத்தோழர் M. P. வடிவேல் அவர்களின் சகோதரியாரும் தொக ரப்பல்லி N. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் தம்பி தோழர் இராமமூர்த்தி யின் துணைவியாருமான தோழியர் சரோஜினி திடீரென்று தமது 22-வது வயதில் காலமானார் என் பதையறிய மிகவும் வருந்துகிறோம். அருமைச் சகோதரியை இழந்த ஆற்றமுடியாத துயரத்துக்கு ஆளாகி யிருக்கும் தோழர் M. P. வடிவேல் அவர்களுக்கும் அவரது தம்பி சத்தி அவர்களுக்கும், அவரது குடும்பத் தாருக்கும் எமது மனமார்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

—

வாழ்க இந்தோனேஷியா!

சிறை! அடக்கு முறை! வைகளுக்கு முற்றுப் பள்ளி வைக்கப்படுகிறது இந்தோனேஷியாவில், எத்தனையோ ஆண்டுகளாக அவர்கள் உள்ளத்திலே காமுந்துவிட்டெரிந்த விடுதலைத் துறப்புப் பெற்று வருகிறது—விடுதலை, புதிய ஆட்சிவைத்ததுபோல சச்சு ஆதிபத்தியத்தின் கீழ் அகப்பட்டு விழித்து, அல்லலுற்ற இந்தோனேஷிய மக்கள் வாழ்விலே தந்திரம் மலருகிறது—வெளிகாட்டிப் பிடிப்பு விலகுகிறது! வரும் இந்தேதி முதல் இந்தோனேஷிய மக்கள் குடியரசு உதயமாகிறது—சச்சு ஆதிபத்தியத்தின் கீழ் அடியப்பட்டிருக்கிற மக்கள் வாழ்விலே “புதுமை” மலர்கிறது! வாழ்வினா திருநாள் உதயமாகிறது!

அன்றைய தினம் டச்சு ராணியான, இந்தோனேஷியாவுக்கு வது அதிகாரத்தை மாற்றிவிடப்படுகிறது. இந்தோனேஷியா—சுதந்திர நாடாக—ஆகிவிடும்!

கடந்த உலகப்போரின் விளைவாக சச்சு ஆதிபத்தியத்தின் கீழிருந்த இந்தோனேஷியா, ஜப்பானைக்குத் துறியது! ஜப்பானியர், ஜவா—முதலிய தீவுகளைக் கைப்பற்றினர்—பின்பு சரணடைந்தது. டச்சு க்கார் வெற்றி விழாக்கொண்டாற்றும் மீண்டும் தன் ஆதிபத்தியத்தை இந்தோனேஷியா மீது சலுத்த ஆரம்பித்தது! ஏற்கனவே, பல்லாண்டுகளாக இந்தோனேஷிய மக்கள் மனதில், எங்கேயாவருக்கும் டச்சுக்காரருக்கு இன்ன வேலை! ஏன் அவர்கள் நம் மானர்களாயிருக்க வேண்டும், ஏற்கேள்வி எழுப்பி, விடுதலை! விடுதலை! என்ற வீரச்சொல், ஒவ்வொருவருடைய இதயத்திலும் கிரோஸித்துக் கொண்டிருந்தது—நடை நேஷனல் இந்தோனேஷியா என்ற கட்சியின் கீழ் சுதந்திரமுழக்கம் செய்தனர்! என்று முதல், தொடர்ந்து அவர்களுக்கு டச்சு ஆதிபத்தியத்துக்கு எதிர்ப்போர், நடைபெற்றது!

பல மக்கள் களத்திலே பிணமாயினர்—பெற்றே திருவோம் சுதந்திரம் என்ற வீர முழக்கங்களை எழுப்பி எதிரொலித்துக்கொண்டே! எனினும் எத்தனை நாட்களுக்குத் தான் ‘எரியலை’யை முடிவைக்க முடியும்! எனவேதான் டச்சு ஆதிபத்தியம், இன்று தன் பேராசையை ஒழித்து, வாபஸ்கிறது, தன் ஆதிக்க ஆசையை விட்டு விட்டு!

இந்தோனேஷிய ஐக்கியக் குடியரசின் தலைவராக—டாக்டர் சுகர்னோ தேர்தெடுக்கப்பட்டு டிசம்பர் 18ந்தேதியன்று பதவியேற்றுவிட்டார்!

சிறை! அடி! உதை! அடக்கு முறை! ஆகிய தியாக தழும்புகளைப் பெற்று உரிமை வேட்கைகொண்டு, போராடிய ஒரு வீரர் அவர்!

ஜாவா—வீலையுயர்ந்த பொருள்களைக் கொண்டநாடு. செல்வமும் செழிப்பும், கொழித்துக் கிடந்தாலும், ஏழ்மை மக்கள் வாழ்விலே நெளிந்தது! செல்வமிருந்தும் ஏழையராய், வறியராய், இல்லாதவராய், இருந்தனர் அவர்கள்! இது ‘என்ன’ என்று நினைத்தான், சிந்தித்தான், திக்குறை தீர்க்க முடியுமா, என்று எண்ணினான், இதன்வெண் இலட்சியம் என்று கூவினான்—அதன் முடிவாக அவன் வாழ்வு பொதுப்பணிப்பாதையில் திரும்பியது! அவருடைய சேவையால், அயர்ந்து உறங்கிய இந்தோனேஷிய மக்கள் இதயங்களிலே ‘விடுதலை’ ‘எமர்டுகா!’ என்ற வீரமுழக்கம் எழும்பியது! மக்கள்

மனதிலே சுதந்தரக் கனலை மூட்டிவிட்ட குற்றத்திற்காகப் பன்முறை சிறையில் தள்ளப்பட்டார்—நாடு கடத்தப்பட்டார்!

சுகர்னோ—புதுக்குடியரசின் பிரதமராகப் பதவியேற்றிருக்கும் டாக்டர் ஹட்டா, முதலியோர் முஸ்லீம் மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள். சுகர்னோவின் முழுப்பெயர் டாக்டர் அப்துல் ரஹ்மான் சுகர்னோ.

48-வதுவயதை எட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் அவர் இளமையிலிருந்தே தன் நாட்டின் முன்னேற்றத்தில், தன் மக்களின் வாழ்வுச் சிறப்பில் நாட்டங்கொண்டவர். கல்விக் கூடத்திலே படித்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே சுகர்னோவின் மனமெனும் உலைக்கூடத்திலே வீரம், எழுச்சி, சேவை எனும் இலட்சியக் கருவிகள் கூர் செய்யப்பட்டன. தீவிரமாகப் பேசுவார், அதிகாரிகளின் அரட்டல் மிரட்டலுக்கு அஞ்சமாட்டார், அதே வேளையில் படிப்பிலும் சிரத்தை கொள்வார். புதிதாக மலர்ந்த குடியரசின் பீடத்தை அலங்கரிக்கும் பொறுப்பு அவருக்கு கிட்டியிருக்கிறது. கல்லூரியிலிருந்து கிளம்பியதும், சர்க்காரின் அதிகாரியாகப் போயிருக்கலாம்—இருந்தாலும் அப்பக்கம் அவருடைய எண்ணம் திரும்பவில்லை; மக்களின் கோரிக்கைதான் அவருடைய கவனத்தைக்கவர்த்தது!

“யானையைப் பூனை அடக்குவதா! 50-மடங்குக்குமேல் பெரியதான ஜாவாவை, என் பிறந்த நாட்டை, சிறு நாடு, டச்சு ஆள்வதா! அக்கிரமம், அடுக்காது” என்று, அன்று அவர் முழக்கமிட்டது வீண்போகவில்லை! வெற்றிகிட்டிவிட்டது! நாடு விடுதலை பெற்றுவிட்டது, புதுக்குடியரசு மலரப்போகிறது!

அன்னிய ஆதிபத்தியப் பிடிப்பிலிருந்து விடுபட்டு, வெற்றி விழா கொண்டாடப் போகும் ‘இந்தோனேஷியா வாழ்க, வளர்க மக்கள் சுதந்தரம், உயர்க அவர்கள் வாழ்வு!’ என்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்!

சனாதனச் சமர்த்து!

—*—

இந்துமதச் சட்டத் தொகுப்பு மசோதாவை எதிர்த்து டெல்லி சட்டசபைமுன் ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெற்றதல்லவா, சனாதனிகளாலும், பழைமைப் பித்தர்களாலும். அது குறித்துப் பம்பாயிலிருந்து வரும் வார இதழ் ஒன்றில் ரசமான தகவல் ஒன்று வந்திருக்கிறது.

நாம், அடிக்கடி கூறுவதுண்டு பழைமைக்கும் பண்பெட்டிக்கும் இருக்கும் தொடர்பு எப்போதுமே அதிகம், இரண்டும் கணவன் மனைவி போல் என்றெல்லாம்! பழைமை ஒழிந்து புதுமை மலர்ந்தால், மக்கள் வாழ்வில் மலர்ச்சியல்லவா ஏற்பட்டு விடும்! பிள், மாடமாளிகைகளும்—மண்குடிசைகளும் சமமாகவேண்டும் என்ற சங்கநாதமல்லவா எழும்ப ஆரம்பித்துவிடும்! ஆகவே, எப்போதும் பண்புபத்தியம் பழைமையின் காதலனாகத்தான் இருக்கும்—தன் சுகபோகத்தில் மணவிழந்து விடாமல் தற்காத்துக் கொள்வதற்காக! அதை யொட்டியே, அது எப்போதும் சனாதனம், சாஸ்திரம், மதம், சப்பிரதாயம் ஆகியவைகளில் சிரத்தையும் சிந்தனையையும் காட்டுவது வழக்கம்—

இந்துமதத்தில் “சிஹு” திருத்தம் செய்யச் சிறியெழுந்து உறுமிய சனாதனச் சங்கராச்சாரிகளுக்கும், சர்மாகளுக்கும், சாஸ்திரிகளுக்கும், டெல்லியில் சில பண்புட்டைகள் பக்கபலமாக இருந்தனவாம். 500-பேருக்குமேல் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர் என்று நமது தேசியத்தினசரிகள் பிரசுரித்திருந்தன அல்லவா “கோட்டை” எழுத்துக்களில்! தெருவில் நின்றவன், அம்மா பிச்சை என்று பாடிச் சென்றவன், பைத்தியம் பிடித்தவன் எல்லோரையும் கூலிக்கமர்த்திக் கொண்டு வந்து முன் நிறுத்தி, அட்டகாசம் செய்யும்படி தூண்டினராம்!

ஒரு பெண்மணி, சட்ட சபையின் தலை வாயிலில் நின்று கூத்தாடினாள்ாம், அரை நிர்வாணத்துடன்! அவள் ஒரு பைத்தியமாம்—அவள் ஆடுவது கண்டு குழிமி நின்ற கூட்டத்தினர்கும்மாளமடித்தனராம்!

எப்படியிருக்கிறது பழைமை காக்கப்படவேண்டும் என்பதற்குச்

செய்யப்படும் செயல்கள்! ‘சேச்சே! நினைக்கவும் வெட்சமாயிருக்கிறது என்கிறார்களா,’ சொல்லாதீர்கள், இதுதான் ‘ராம ராஜ்யம்!’

‘வன’வாசம்

—*—

இந்தோனேஷியாவின் இந்திய அரசியல் துதராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் டாக்டர் சுப்பராயன்—குமாரமங்கலப் சிமான்—சட்டசபையிலே தனக்குக் கூறப்பட்ட நல்லுரைக்குப் பதில் கூறுகையில்,

“இந்த மாகாணத்தில் என்ன நடந்தது என்பதை நான் அறிவேன். இந்த மாகாணத்தின் எதிர்காலப் பொதுவாழ்வில் எனக்கு இடமில்லை என்பதையும் அறிவேன். எனவே அயல்நாடு சென்றாவது அங்கிருந்து நாட்டுக்கு உழைக்க இயலாதா என்று நம்பியே இப்பதவியேற்றேன்”

என்று கூறியுள்ளார்! அரசியல் வாழ்விலிருந்து ‘வனவாசம்’ செல்லப் போகிறேன் என்று வருத்தத்துடன் வெளியிட்டுள்ளார்—டாக்டர் சுப்பராயன். இந்த மாகாணத்தில் என்ன நடந்தது என்பதை, அறிவேன் என்று கூறுகிறார்!

ஆட்சியாளரின் போக்குப் பிடித்த மிலலை போலும் என்று கூறலோ, அவரே, மந்திரியாக இருந்து மனம் போன பேரக்கில் நடந்தவர்! காங்கிரஸ் கட்சிமீதுவெறுப்புத் தோன்றி விட்டது போலும் என்று ஏண்ணலோ, இன்றும் அவர் காங்கிரஸ் காரர்தான்—இருந்தும் ‘இனி இங்கு எனக்கு இடமில்லை! என்று கூறுகிறார்!

வேதனையுடன் வெளியிடுகிறார்! அவர் ஒரு பெரிய குதிரைப் பந்தய வீரர்—கிரிக்கெட் ரிபுணர் என்று கூறுவார்கள்—அதன் காரணமாக ‘ஒரிடத்திலும்’ அவர் கால் நிலைத்து நிற்காது என்று கூறுவார்கள்—அதுகூடப் பொய்யாகி விட்டது, அவர் நின்ற காலம் காங்கிரசிலேயே இருந்து வருவதால்!

ஆகவே ‘வனவாசம்’ போகவேண்டிய அளவு தொல்லையும் குழந்தைகளையும் எப்படித்தான் ஏற்பட்டதோ! நமக்கென்ன தெரிகிறது, பாவம்,

இவருக்கா இந்த நிலை என்று பரிதாபந்தான் ஏற்படுகிறது! *

ஐயோ பாவம்!

“ஒரு விக்கிரகம் எப்படி இருக்கிறதோ ஆடாமல் அசையாமல் அது போன்ற நிலைதான் கவர்னர் ஜெனரலாக இருக்கும் எனக்கும் என்று முன்பு ஒருமுறை கவர்னர் ஜெனரல் இராசகோபாலாச்சாரியார் கூறினார். ஒரு கோரிலிலுள்ள விக்கிரகத்தால் ஒன்றும் செய்ய முடியாவிட்டாலும், அதனால்தான் எல்லா காரியங்களும் உலகில் நடைபெறுகின்றன என்று பக்தகோடிகள் பாமர மக்களுக்குக் கூறுகின்றனர்.

இந்திய சர்க்காரில் இப்போது வேலை பார்க்கும் கவர்னர்களின் பரிதாபகரமான நிலையையும் கோரில்களிலுள்ள விக்கிரகங்களின் நிலையோடு ஒப்பிடக்கூடிய முறையிலேயேதான் சர்க்கார்தேச பக்தசர்க்கார் நடத்துகிறார்கள். இந்த உண்மையை, ஐக்கிய மாகாண கவர்னர் சர் ஹோம் டோடி அவர்கள் தம் முடைய அனுபவத்தால் விளக்குகிறார்.

“நான் பதவி ஏற்றபின் என் உத்தரவின் பேரில் பல அவசர சட்டங்கள் பிறப்பிக்கப் படுவதைக் கண்டேன். ஆனால் அவற்றைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது.....தனி நபர்களுக்கும் ஸ்தாபனங்களுக்கும் செய்திகள் அனுப்பும் ‘சித்திரவதை’கும் நான் உள்ளாகவேண்டியிருக்கிறது”

என்று 17-12-49-ல் லட்சுமணபுரியில் பேசியிருக்கிறார். உண்மையிலேயே நம் நாட்டுக் கவர்னர்களின் பரிதாப நிலையை நினைக்கும் போது ‘ஐயோ பாவம்’ என்றுதான் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

சந்தாதாரர்களுக்கு

“திராவிட நாடு” சந்தாதாரர்கள் தங்கள் பாக்கியை 5-1-50-க்குள் அனுப்பாவிட்டால், போங்கல் மலர் கண்டிப்பாக அனுப்பப்படமாட்டா. தென்பதையும், சந்தா ரத்து செய்யப்படுமென்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். நிர்வாகி.

பகுத்தறிவு ஒரு பகலவன்

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தவறுதல்கள் எனப் போற்றப்படு
றுர்களோ, அவர்கள் வாக்கு 'தேவ
யக்கு' என்று கூறப்படுகிறதோ,
தேபோலவே, இந்தியாவில் அரசி
யைத் தலைவர்களுக்கு அரசியலில் இட
ளிக்கப்பட்டிருக்கிறது — மதிப்பும்
பத்தியும் காட்டப்பட்டு வருகிறது!

மதிப்பு வேறு; பக்தி வேறு;
ஆனால், இந்நாட்டில் மதிப்பைவிட
பக்தி மனோபாவம் பரப்பப்பட்டு
யுள்ளது. அரசியல் தலைவர்களை
முத்த 'கடவுள்' என்று பூஜிக்கப்
படும் மனோபாவம், வளர்ந்துவிட்
து. இதன் விளைவு, பூஜைக்குரியவ
ர்போற்றப்படுகிற தலைவர், தவ
றுதல்கள் நேர்ந்து கொண்டால்கூட
அதன் சரி' என்று கூறப்படும்
வருவது பக்தி மனோபாவம் பட
யுத்தொடுகிறது!

பக்தி-பகுத்தறிவைக் கொல்லும்,
பகுத்தறிவுவளராவிடில், ஏதேச்சாதி
யம் வெகு வேகமாக மக்களைத்தன்
றும்புப் பிடியில் சிக்கவைக்கும்.

இதை டாக்டர் பராஞ்சிபே நன்கு
தெளிவு படுத்தியுள்ளார், அது தே
யால், தேச'பக்தி'யென்பது 'வெறி'
யாக மாறிவிட்டதென்றும், இளைஞ
லகம் இனியாவது இந்த வெறிவலை
யிலிருந்து விடுபட்டு வெறுப்பு
யற்ற சம நிலை நின்று நல்லதொரு
முதாயத்தை, நாட்டு நிலையை
மேம்படுத்தவேண்டும் என்றும் அழைத்
துள்ளார்.

* * *

உணவுப் பிரச்சனை பற்றி அவர்
பிரபலமாகியல், மனித சமுதாயம்
யார்ந்துகொண்டிருக்கிறது, மக்கள்
யார்ச்சி, ஆண்டுக்கு இலட்சக்கணக்
யில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.
தைச் சரிப்படுத்த பகுத்தறிவு
யை பயன்படவேண்டும். 'பாவ
ய்ச்சே' கர்ப்பத்தை தடை செய்ய
யா? என்ற பழங்கதை பேசிப்
யனிலை, சிந்தனைக்கு வேலை தந்து
யசியமா இது, என்று அறிவு
யுண்டு ஆராய்ந்து ஆவன செய்யப்
யதில் வேண்டும்" என்று கூறியுள்
யார். கர்ப்பத்தை—சுயமரியாதை
யக்கம் அன்று முதல் சொல்லி
யுவதாகும்.

பெரிய திட்டங்கள் போட்டு விடு
வதாலோ, அல்லது அவைகளை
நிறைவேற்றி வைத்துவிடுவ
தாலோ மட்டும், உணவுப் பிரச்
னையைத் தவிர்த்துவிடமுடியாது. மக்
கள் தொகை வளர்ந்துகொண்டிருக்
கிறது—அந்த அளவு உணவுற்பத்
தியை வளரச்செய்வது சாத்தியமான
தல்ல, அதைத் தவிர்த்து, ஏதாவது
ஒருவழி காணவேண்டுமென்றால்,
அதற்குள்ள ஒரேவழி கர்ப்பத்
தடைதான். பகுத்தறிவுவாதிகள்
என்று பலபடக் கூறிக்கொள்பவர்
களுக்குக்கூட, கர்ப்பத்தடை, என்
பது கலக்கத்தைக் கொடுப்பதாகவே
யிருக்கிறது. கலக்கநிலை, சிந்திக்காத
தால் ஏற்படும் குற்றம். இதையும்
பகுத்து அறிந்து, யோசித்து
ஆவனசெய்யவேண்டும். அது, ஆட்
சியாளர் நல்கும் உதவி, ஏற்பாடு
ஆகியவைகளைத்தான் பொறுத்திருக்
கிறது என்றும் அவர் கூறியுள்ளார்.
அது உண்மையுங்கூட! அதேவேளை
யில், அதற்கான பிரச்சாரம், மக்கள்
மனதிலே பாயவேண்டும்; அதன்
அவசியத்தை மக்கள் உணருமாறு
செய்யவேண்டும்!

* * *

பாமரமக்கள்—பசுக்கள். பரம்
பரையாகச் செய்துவந்த வழக்கம்,
என்பதுதான் அவர்கள், தங்கள்
செயல்கள்பற்றி, நமக்கு அளிக்கும்
விளக்கம். ஆனால், படித்தவர்கள்,
உலகை உணர்ந்தவர்கள், விஞ்ஞா
னம் என்றால் என்ன, வேதகாலம்
என்பது எது, என்பது பற்றிய
விளக்கங்கள் உரைப்பதில் வல்லுநர்
களாக இருப்போரிடையிலும் உலவும்
மூடநம்பிக்கை—வளரும் பகுத்தறி
வுக்கு ஒரு பெரிய முட்டுக்கட்டையாகும்.

படித்தவர்கள், உலக விஷயத்தை
உய்த்துணர்ந்தவர்கள் ஆகியோர்க
ளிடையும் பழைமையும் மூடநம்பிக்
கையும் தாண்டவமாடுகிறது!

ஜோசியம், மந்திரத்தால் எதையும்
சாதிக்கலாம், அதிர்ஷ்டம் அடிக்கும்.
இதுபோன்ற எண்ணங்கள் அவர்க
ளிடையும் உலவுகின்றன.

பகுத்தறிவு வளரவேண்டும்—
அது மக்கள் வாழ்வுக்கு இன்பம்
அளிக்கும், அறிவுச் செல்வங்களாக
மக்களை ஆக்கும். ஆனால், அன்றா
டம் உலக விஷயங்களைத் திரட்டித்
தரும் தினத்தாள்களிலிருந்து, வார

இதழ், கிழமை இதழ்வரை, எல்லாம்
என்ன செய்கின்றன!

பத்திரிகையைப் பிரித்தால்,
இங்கே இன்று காலட்சேபம், அங்கே
புராணக் கதை படிக்கப்படுகிறது,
அதிசயமான சம்பவம், அம்மனைக்
கும்பிட்ட ஊமை பேசுகிறான், இது
போன்ற சங்கதிகள்தான்.—பெரும்
பான அளவுக்கு இடம் பெறுவதைக்
காண்கிறோம்.

“பல பத்திரிகைகள் ஏராளமான
இடத்தை ஜோசியத்தால் நிரப்பி,
லாபம் அடைந்து வருகின்றன” என்
கிறார் பராஞ்சிபே. சென்னைப் பத்
திரிகைகளின் திருத்தொண்டு ஒவ்
வொரு வாரமும் இதுவாகத்தான்
இருக்கிறது! ஜோசியத்துக்கென்றே,
பத்திரிகை வாங்கிப் படிப்பவர்களும்
இருக்கிறார்கள்! இன்னும் அவை
களில் வரும் விளம்பரங்களைப் பார்த்
தாலோ, 'மும்மூர்த்திகவசம்', 'பரீட்
சையில் தேறவேண்டுமா, காதலில்
வெற்றி வேண்டுமா' இதை வாங்கி
அணிந்து கொள்ளுங்கள் — இது
போன்ற விளம்பரங்கள்,—

மக்களிடையே அறிவு மணத்தை
நிரப்ப வேண்டிய பத்திரிகைகளை
டையதொண்டு இப்படி இருக்கிறது!

உண்மையில், பகுத்தறிவுப்பணி
—ஒரளவு வெற்றி பெற்று வருகிற
தென்றாலும், இன்னும் அது வெற்றி
பெற, தாண்டிச் செல்லவேண்டிய
மேடு பள்ளங்கள் பல உண்டு!

சகுனம் பார்த்தல், சாஸ்திரம்
பார்த்தல், ஜோதிடம் கேட்டல்,
கிரிக்கெட் விழா அர்ச்சனையால்
தான் ஜெயித்தது, என்று கூறல்,
சீட்டாட்டம் இந்த இடத்தில் உட்
கார்த்தால்தான் அதிர்ஷ்டம் வரும்
என்ற பேச்சு இவை யாவும் மூட
நம்பிக்கையின் — பாம்புக் குட்டிகள்!

யாவும் மறைந்து, மக்கள் மனத்
திலே நிறைந்து கிடக்கும் பழைமை
யையும் மூடநம்பிக்கையையும் முறி
யடிக்க வேண்டிய பணி — தொண்டு
எவ்வளவோ ஆற்றப்பட வேண்டும்.

மக்கள் மனதிலே பகுத்தறிவு
இடம் பெற்றுவிட்டால் பழைமை
என்கிற இருள் விலகும் — மூடநம்
பிக்கை இருள் என்றும் நீடித்துக்
கொண்டே இருக்கமுடியாது.

பகுத்தறிவு ஒரு பகலவன்! அது
எழும்பினால் பழைமை ஒழிந்து,
புது வாழ்வு மலரும்.

✽

தி கை த் தா ர் !

தி ண றி னு ர் !!

ஒரு கேள்வி எழும்பியது மந்திரி யாரை நோக்கி!—மந்திரியார் திகைத் தார், திணறினர்! என்ன பதில் சொல்லுவதென்று தெரியாமல் அல்ல, கேள்வியே இன்னதென்று புரியாத தால்! சட்டசபைத் தலைவரை நோக்கினார், சபாநாயகரிடத்திலும் சஞ்சல மும்வேதனையும் தாண்டவமாடியது— அவருக்கும் கேள்வி புரியவில்லை— திகைத்தார், விழித்தார்!

வேடிக்கையல்ல, கடந்த வாரம் இந்திய சட்டசபையிலே நடைபெற்றிருக்கிறது, இதுபோன்ற, ரசமான நிகழ்ச்சி!

உணவு மந்திரி ஜயராம்தாஸ் தௌலதராம்தான் கேள்வி புரியாமல் திகைத்துத் திண்டாடியவர்! சபாநாயகர் வராத காரணத்தால் தலைமை தாங்கிய அனந்த சயனம் அய்யங்கார் — உதவிசபாநாயகர் — தான் உறுப்பினர், என்ன கேட்கிறார் என்று தெரியாமல் விழித்தவர்! கேள்வி கேட்டவரும் சாமான்யரல்ல — இந்தி சாஃத்திய சம்மேளனத் தலைவர்—சேத் கோவிந்ததாஸ்! ஆங்கிலத்தை அண்ணாந்து பார்ப்பதும் தேசிய பக்திக்கு, குறைவு என்று நினைத்ததால்தானே என்னவோ, அவர் தான் கேட்ட கேள்வியை இந்தியிலேயே கேட்டாராம்—அதவும் கடுமூரடான இந்தியில்! எனவே, மந்திரியாரும், உதவி சபாநாயகரும் விழித்திருக்கிறார்கள்! திகைத்திருக்கிறார்கள்!!

X X X

விசாகப்பட்டினத்திலே ஒரு விழா வரவேற்பு, இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரல் வந்திருக்கிறார் என்பதால். மகிழ்ச்சியுடன் விசாகை நகரசபை அவருக்கு இந்த வரவேற்பை அளித்திருக்கிறது. நகரமக்களின்குதுகலம் பூரிப்பு இவைகளைவிட, அந்த வரவேற்பைக் கண்டதும், கவர்னர் ஜனரலுக்கு மகிழ்ச்சி மலர்ந்திருக்கிறது! அந்தமகிழ்ச்சியில் பேசுகையில் கூறி

யுள்ளார், “முன்யோசனையுடன் நீங்கள் எனக்கு ஆங்கிலத்தில் வரவேற்புப் படித்து வழங்கியுள்ளீர்கள். எனவே நானும் ஆங்கிலத்திலேயே பேசுகிறேன்” என்று! முன்யோசனையுடன், விசாகை மக்கள் நடந்துகொண்டனர் — நாம் கூறவில்லை — கவர்னர் ஜனரல் கூறுகிறார்! தெலுங்கு மொழி தெரியாது, தெரிந்த கொஞ்சநஞ்சமும் தெற்கேபிடுத்து போய் நீண்ட காலமாகிவிட்டதால் மறந்து போய்விட்டதாம்! ஆகவே, மகிழ்கிறேன், நல்ல வேளையாகத் தெலுங்கில் வரவேற்பு கொடுத்து என்னை திகைத்துத் திண்டாடச் செய்யாமல், ஆங்கிலத்திலேயே, புரியும்படியாக, எனக்கு நீங்கள் கொடுத்திருக்கும் வரவேற்பு இருப்பதால் என்று!

X X X

இந்தியிலே கேட்கப்பட்ட கேள்வியைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல், இந்திய சர்க்காரின் மந்திரியும், இந்தியச் சட்ட சபையின் உதவிச் சபாநாயகரும் திண்டாடியிருக்கிறார்கள்! திணறிப் போயிருக்கிறார்கள்!!

கடைசியில் ஆங்கிலத்தில் கேள்வி கேட்கப்பட்ட பின்னர்தான், உணவு மந்திரியாருக்கும், உதவி சபாநாயகருக்கும், விஷயம் விளங்கியதாம். இந்தியில் கேட்கப்பட்டது, அவர்களுக்குப் புரியவில்லை — காரணம், அவர்களுக்கு இந்தி தெரியாது!

கவர்னர் ஜெனரலுக்கு வரவேற்பு அளித்துள்ளார்கள். வரவேற்பிதழ், தெலுங்கு மொழியில் இல்லாமல், தான் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதற்கு மகிழ்ந்துள்ளார், அதோடு அப்படிச் செய்தது தன் மீது ஆந்திர நண்பர்கள் காட்டும் அன்பு ஆர்வம் என்றும் விளக்கமுரைக்கிறார். ஆங்கிலத்தில் அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பு, அவருக்கு, அவ்வளவு மகிழ்வையூட்டியிருக்கிறது! காரணம் — தெலுங்கு

அவருக்குப் புரியாது, படிக்க தெரியாது!!

X X X

“இந்தி கற்றுக் கொள்ளுதல் என்பது பற்றி ஆங்கிலத்தில் பேசுவது இப்படி ஒரு விளம்பரத்தைக் கட்டால், காண்பவர்களுக்கு வேடிக்கையாக இருக்கும், சிரிப்பும் நகைச்சுவையும் கலந்துவரும்! தமிழ் மொழி வளர்ச்சி குறித்து இந்திய பேசுவார்—என்று தம்மையே அயாத ஒரு வடநாட்டுக்காரர் பேசுகிறார் என்றால், எல்லோரும்கிரிக்கத்தான் செய்வார்கள். ஆனால் உண்மையில், ஒரு செய்தி அனைத்திற்குரிய வானொலி நிலையவெளியிட்டிருக்கிறது. அதை காணும்பொழுது, நமக்கு சிரிப்பும் மட்டுமல்ல, வேதனையும் வருகிறது.

இம்மாதம் 19ந் தேதியிலிருந்து சென்னை, திருச்சி, விஜயவாடா போன்ற இடங்களிலிருந்து இந்தி பாடக் கல்விப் பரப்பப்பட்ட போகிறதாம்.

தமிழ் மூலம், திருச்சி சென்னை ஆகிய நிலையங்கள் ஒலி பரப்பும் 20 நிமிடங்கள் இசைக்கெனச் செலவழிக்கப்படுமாம் — மூன்று மாத காலத்தில் முதல் பாட விரிவு முடிக்கப்படத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாம். இந்தத் திட்டத்தை 19ந் தேதியன்று சென்னை கல்வியைச் சர் மாதவமேனன் ஆரம்பித்தவைக்கு முகத்தான் “ஹிந்தி கற்றுக் கொள்ளுதல் என்பது பற்றி ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்” என்று அறிவித்துள்ளது வானொலி நிலையம்! ஹிந்தி கற்றுக்கொள்வது பற்றி ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்!

* * *

சட்டசபையிலே, இந்திய கேள்வி கேட்கப்பட்டதால் உதவி சபாநாயகரும், மந்திரியாரும் திண்டாடினார்கள். (5-ம் பக்கம் பார்க்க)

* பி.டி.பி.பி.கம் *

கற்கண்டு

ஆசிரியர்:— கவிஞர் பாரதிதாசன்.
கற்கண்டு, பொறுமை கடலினும்
புது ஆகிய இரு நகைச்சுவைச்
த்திரங்கள் அடங்கிய நூல்.

குமரீயை, கிழவன் மனைவியாக்கிக்
கள்ளத் திட்டம் போடுகிறான்.
மரியின் தந்தை ஏழ்மையால்
தற்கு இசைகிறான். இடையிலே
வேசித்த சிறுத்தொண்டன்
தொடும் தருமன், குமரீயைத்
பிடிக்கொண்டு போகிறான். தரு
மன்—கற்கண்டு வாழ்வு மலர்கிறது!

—இது “கற்கண்டு”

பிறர் பிறந்தது தனக்கு உழைக்
த்தான், என்று எண்ணும் ஒரு
பரிய பண்ணைக்காரர், ஏழ்மையின்
கருல்கள், தன்னை எட்டும்
பாதெல்லாம் பொறுமையுபகேசம்
பிடிபார். திடீரென அவரது மகன்,
ட்டை வெறுத்து வெளியேறி
டுகிறான். அப்போது அவரது
பாறுமை உபதேசத்தின் பலன்
கிமில் கிட்டுகிறது.

புரட்சிக் கவிஞரின் சிந்தனைச்
சுரையிலே பூத்த, சிறந்த மலர்கள்
வை. அருங்கு உருக்கான கேசி,
ண்டல், ஆகியவைகளுடன் சமு
தாய வேதனை சித்தரிக்கப்பட்டுந்
து.

பெறும் இடம்:— பாரதிதாசன்
பதிப்பகம், 95, பெருமாள்
கோயில் தெரு, புதுச்சேரி.

விலை ரூ 1—0—0

* * *

சதிகாட்ச் சாமியார்

ஆசிரியர்:— செங்குட்டுவன்

சாதிக் சனியன், சமுதாயக்
காடுமை, வைதிகக் கேடு ஆகியவை
ளச் சித்தரிக்கும் சிறு கதை நூல்.

சாமியார் ஒருவனின் சதிச் செயல்
ரால் ஒரு டேதைப் பெண்ணின்

வாழ்வு தூக்கு மீட்டைக்குக் கொண்டு
செல்லும் நிலைமை ஏற்படுகிறது.
முடிவில் சதி வெளிப்படுகிறது.
உணர்ச்சி வேகத்துடன், இந்நூலை
எழுதியுள்ளார் தோழர் செங்குட்
டுவன்.

பெறும் இடம்:— செங்குட்டுவன்,
22, சுண்ணாம்புக்காரத் தெரு,
சின்ன காஞ்சிபுரம்.

விலை அரை 12

செந்தமிழ்ப் பதிப்பக
வெளியீடுகள்

மதம் அவசியமா?

இக்கதை விக்குப் பலதரப்பட்ட
வர்கள் வழங்கியுள்ள முடிவுகளின்
கூட்டுத் தொகுப்பு நூல் இது.
பெரியார் ஈ. வே. ரா. சி. என். இரா
மச்சந்திரனார், அறிஞர் அப்பாதுரை,
இரா. நெடுஞ்செழியன், க. அன்பழ
கன், நா.ரண. துரைக்கண்ணன், ம.
ப. பெரியசாமித்தாரன், டி. கே. சீனு
வாசன், சுப. நாராயணன், கே. ஜி.
இராதாசாணான், நா.ரா. நாச்சியப்
பன் ஆகியோரது கருவதோஷியங்
கள் உள்ளன. இந்நூல் ஒரு சிந்த
னைக் குகை.

விலை அரை 12.

* * *

கடவுள் படும்பாடு

ஆசிரியர்:— இமயவரம்பன்.

புராணப் புலவர்கள், கடவுளுக்கு
காவியம் அமைத்த ‘கம்பர்கள்’
‘சேக்கிழார்கள்’ ஆகியோர் கையில்
இந்து மதக் கடவுள்கள் பட்ட
பாடு கொஞ்சஞ்சமல்ல; வேடிக்கை
யும் வேதனையும் நிறைந்ததாகும்.

இந்த நூலில் கடவுள்களின்மீது
‘நிந்தாஸ்துதியாக வைத்துப்பாடப்
பட்ட பாடல்களைத் தெரிந்தெடுத்து,
சுவை ததும்பப் பத்து கட்டுரைகள்

தரப்பட்டிருக்கின்றன. படிப்போ
ருக்கு ஒரு விருந்து!

விலை அரை 8

X X X

கடைசி முத்தம்

ஆசிரியர்:— இளமைப் பித்தன்.

சிந்தை களிக்கச் செய்யும் சிறு
கதைகள் எட்டு அடங்கியுள்ளன.
‘வாத்தியா ரம்மா’ நிலைவில் நர்த்த
னம் புரிகிறார். ‘பேசும் பிணங்கள்’
நிலைவுப்பாதையில் நம்மைத்திருப்பி
‘நீதி’ உண்டா என்று கேட்கின்றன,
எளிய நடையில்!

விலை அரை 8.

* * *

கண்ணீர்க் கோட்டை

ஆசிரியர்:— தில்லை வில்லாளன்.

பெண்கள் ராஜ்யம் அமைந்து,
ஆண்களுக்கு இன்று பெண்களுக்கு
வழங்கப்படும் ‘நீதி’கள் அளிக்கப்
பட்டால் எப்படியிருக்கு? என்ற
கற்பனையின் கோட்டை—கண்ணீர்க்
கோட்டை. பழைமையைச் சாடும்
புதுமுறை! படிப்போர்க்குக் களிப்
பூட்டும்.

விலை அரை 6.

* * *

கிவிக் கூண்டு

ஆசிரியர்:— தில்லை வில்லாளன்

கா...த...ல்—இம்முன்று எழுத்
துக்கள் வாழ்க்கையின் மோகனச்
சோலை என்று கருதப்படுகிறது;
கூறப்படுகிறது. தோழர் வில்லாளன்
போர்க்களம், கொடிப்பாதை, பாலை
வனம்—மலர் வனம், காணல் நீர்—
காட்டாறு—ஜீவநதி, என்று காத
லின் நிலைகளுக்குப் பெயர் சூட்டி,
இழந்த காதல், அழிந்த காதல்,
எழும் காதல் ஆகியவைகளைப்பற்றி
வெளுத்து வாங்கியிருக்கிறார், இந்
நூலில். சிந்தனையோட்டமும், மாண
வர் சூழ்நிலைச் சித்தரிப்பும், எழுத்து
வேகமும் பாராட்டற்குரியன.

பெறும் இடம்:— செந்தமிழ்ப் பதிப்
பகம், கீழ் ராசவீதி, புதுக்
கோட்டை. விலை அரை 10.

14-1-50 பொங்கலன்று திரையிலிடப்படும்!

வேகமுடன் வளர்க்குது!
மாடரன் தியேட்டர்ஸின்
பொன்முடி

இனிய தழீழ் நாட்டின் இயல்புடன் கூடிய
கனங்கமற்ற காதல் சத்திரம்
கதை டைரக்டர்
பாரதிதாசன் | எல்லிஸ் R.L.ங்கன்

-உயர்வாழ்வு-